

Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἥς προέστη ὁ ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Ἰμβροῦ προσκληθεὶς Βαρθολομαῖος ὁ Κουτλουμουσιανός, κληρικὸς ἐλλόγιμος, διδάξας ἐπὶ ἕν ἔτος μετὰ Λεοντίου Ἱεροκλήρου Ἁγιορείτου καὶ τινος ἐτέρου¹. Διαλυθείσης δὲ μετὰ ἕν ἔτος τῆς πρώτης ταύτης Θεολογικῆς Σχολῆς συνέστη ἡ δευτέρα αὕτη ἐν Χάλκῃ, ἥς ἀπὸ τέλους τοῦ 1844 πρῶτος Σχολάρχης ἐγένετο ὁ μουσοτραφὴς τότε μὲν ἱερομόναχος, ὕστερον δὲ Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως Κωνσταντῖνος ὁ Τυπάλδος ἐκ Κεφαλληνίας δρῶμενος, ἐπὶ εἰκοσαετία σχεδὸν διευθύνας τὸ ἱερὸν τοῦτο φυτώριον, πλείστους μαθητὰς παρασκευάσας, ἐν οἷς καὶ Ἱεράρχαι λόγου ἄξιοι καὶ Θεολόγοι καὶ κληρικοὶ οὐκ ὀλίγοι τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἔθνει πολλὴν τὴν ὠφέλειαν παρέχουσιν².)

Τοιαύτη ἐγένετο ἡ γεραρὰ *Πατριαρχικὴ (Μεγάλῃ τοῦ Γένους) Σχολῇ* μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· προστατευομένη αἰετοτε ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξεν ἀπ' αἰῶνων ἄνδρας ἐπισήμους ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ· αἱ ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμεναι ἀκτῖνες ἐφώτιζον τὸ ἔθνος, ἀνέδειξαν τοσοῦτους Ἱεράρχας κοσμήσαντας τὴν Ἐκκλησίαν³, καὶ λαϊκοὺς τιμήσαντας ἐσαεὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν. Τὸν Μέγαν Λογοθέτην *Ἰέρακα*⁴, τὸν *Ἰουλιανὸν ἢ Γουλιανὸν* (1757)⁵, τοὺς *Νικοσίους, Μαυροκορδάτους*⁶, *Ἰψηλάρτας, Γκίκας, Καλλιμάχας*⁷, *Καρα-*

(1) Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς κ.τ.λ· σελ. 129.

(2) Ὅρα «Τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Ὁργανικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς· ἐν Κωνσταντινουπόλει 1845 σελ. 2. 3.» Ἐν αὐτῇ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τὴν τῶν Ἑλληνικῶν διδασκαλίαν εὐδοκίμως εἴληφεν ὁ ἐμοὶ τριψίλητος καὶ χαριέστατος Ἕλλησ ὁ Τανταλιδῆς.

(3) Ὡς Κωνσταντῖνον Α΄ τὸν ἀπὸ Σιναίου· ὅρα τοῦ αὐτοῦ ἐν ἐφημ. Φιλομαθῶν ἀρ. 464—468. (4) ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 18.

(5) Τοῦτου εὔρηται «Λύσεις εἰς τὰ ἄπορα τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου βιβλίου Μωυσέως» ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 263 τῆς τοῦ Ἀγιοταφίτικου Μετοχίου Βιβλιοθήκης.

(6) Ἰδίως τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Νικόλαον (Βρετοῦ Β΄. 303).

(7) Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης ἔγραψε περὶ τὸ 1810 Λεξικὸν Ἀραβοελληνικὸν μετ' ἐν ἀνέκδοτον Σ. Ἀρ.

